

Global Storybooks

globalstorybooks.net

ستاره گوتاره / Simbegwire

✎ Rukia Nantale
👤 Benjamin Mitchley
📖 Agri Afshin (ckb)

This work is licensed under a Creative Commons
[Attribution 3.0 International License](https://creativecommons.org/licenses/by/3.0).
<https://creativecommons.org/licenses/by/3.0>

ستاره گوتاره

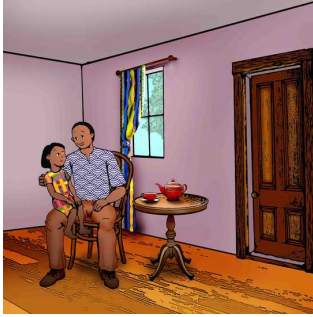
Simbegwire

✎ Rukia Nantale
👤 Benjamin Mitchley
📖 Agri Afshin

|| 5

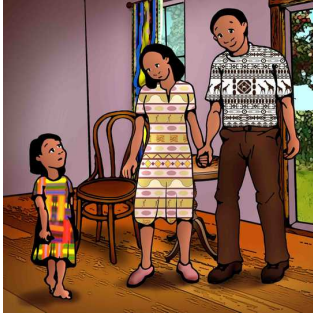
🗨️ ګوری / English en ckb

كالتى سىمبەگوپىرە داىكى مرد، ئەو زۆر خەمبار بوو. باوكى
سىمبەگوپىرە ھەموو ھەولى خۇى دا بۇ ئەوھى ئاگاي لە كچەكەى
بىت. ئەوان كەم كەم تۈانسان دووبارە شادى بگەرپىننەوہ بۇ ناو
مئلەكەيان بەبى بوونى داىكى سىمبەگوپىرە. ھەموو بەيانىيەك
ئەوان دادەنىشتن و لەبارەى ئەو پۇژەى لە پىشيان بوو قسەيان
دەكرد. ھەموو ئىواران پىكەوہ چىشتيان لى دەنا. دواى ئەوھى كە
قاپەكلانسان دەشوشت، باوكى سىمبەگوپىرە يارمەتى كچەكەى دەدا
بۇ ئەوھى وانەكلانى بخوئىنى.

...

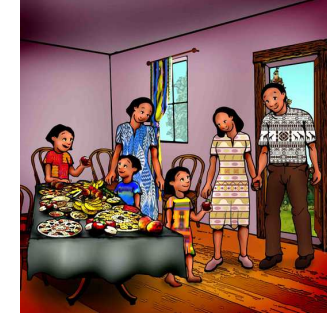
When Simbegwire's mother died, she was very sad. Simbegwire's father did his best to take care of his daughter. Slowly, they learned to feel happy again, without Simbegwire's mother. Every morning they sat and talked about the day ahead. Every evening they made dinner together. After they washed the dishes, Simbegwire's father helped her with homework.

ئانیتا گوتى: “سلاو سىمبەگوپىرە، باوكت لەبارەى تۆۋە زۆر شتى بۇ باس كر دووم”، بەلام ئەو ھىچ زەردەخەنەيەكى نىشان نەدا و دەستى سىمبەگوپىرەى نەگرت. باوكى سىمبەگوپىرە زۆر خۆشچال بوو. باوكى لەبارەى ئەو قسەى دەكرد، كە چەندە خۆشبەخت دەبن ئەگەر ھەرسىكىيان پىكەوہ بژىن. ئەو گوتى: “كچەكەم، ھىوادارم كە ئانیتا وەكودايكت پەسند بكەى.”

...

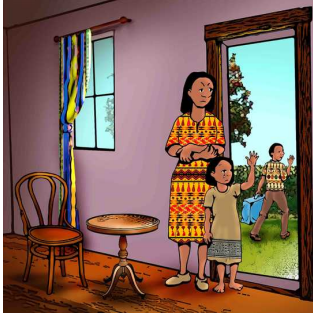
“Hello Simbegwire, your father told me a lot about you,” said Anita. But she did not smile or take the girl’s hand. Simbegwire’s father was happy and excited. He talked about the three of them living together, and how good their life would be. “My child, I hope you will accept Anita as your mother,” he said.

ھەفتەى دواتر ئانیتا، سىمبەگوپىرە، پوورى و منالەكلانى پوورى بۇ نانى ئىۋارە بانگھېشت كر. چ خوانىكى رازاۋە! ئانیتا ھەموو ئەو خواردنانەى دروست كر دبوو كە سىمبەگوپىرە ھەزى لىبوون، تا تىربوون خواردىان. دواتر منالەكلان خەرىكى يارىكردن بوون و گەورەكلان سەرقالى قسەكردن بوون. سىمبەگوپىرە ھەستى بە شادى و باوہر بە خۇ بوون كر. ئەو برىارى دا، كە بە زووىى بگەرپتەوہ بۇ مللەوہ بۇ ئەوہى لەگەل باوكى و زردايكى پىكەوہ بژىن.

...

The next week, Anita invited Simbegwire, with her cousins and aunt, to the house for a meal. What a feast! Anita prepared all of Simbegwire’s favourite foods, and everyone ate until they were full. Then the children played while the adults talked. Simbegwire felt happy and brave. She decided that soon, very soon, she would return home to live with her father and her stepmother.

دوای چەند مەنگێك باوكی سیمبەگوێرە پێی گوتن كە دەبی بۆ
 مەوێهەك بەجێیان بهێڵیت. “من دەبی سەفەر بکەم لە بەر کەرەكەم،
 بەلام من دەزانم كە ئیوه ئاگاتان لە یه کتر دەبی.” سیمبەگوێرە
 خەمبار بوو، بەلام باوكی هەستی پێ نەکرد. ئانی تاش هیچی
 نەگوت، هەر وهه ئه ویش خوشحەل نەبوو.

...

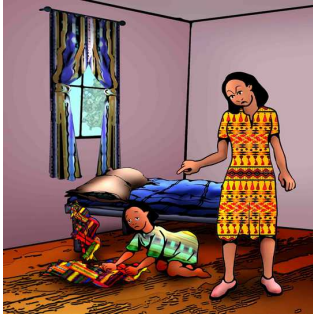
After a few months, Simbegwire's father told them that he would be away from home for a while. "I have to travel for my job," he said. "But I know you will look after each other."
 Simbegwire's face fell, but her father did not notice. Anita did not say anything. She was not happy either.

سیمبەگوێرە خەریکی یاریکردن بوو لەگەڵ مەناله کانی پووری كە لە
 دوورەوه باوكی بینی. ئەو دەترسا لەوهی كە باوكی توورە بیت،
 بۆیه هەلاتهوه ژوووهوه خۆی شاردهوه، بەلام باوكی بەرهو لای
 رۆیشت و گوتی: “سیمبەگوێرە، تۆ باشترین دایکت بۆخۆت
 دۆزیوهتەوه. كەسێك كە تۆی خوش دەوێت و لە تۆ تێدەگات. من
 شانازیت پێوه دەكەم و خوشم دەوێی.” ئەوان لەسەر ئەوه
 پێككەوتن كە سیمبەگوێرە تا ئەو كاتە ی پێی خوش بی لە لای
 پووری بمینیتهوه.

...

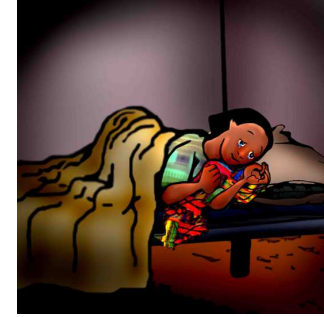
Simbegwire was playing with her cousins when she saw her father from far away. She was scared he might be angry, so she ran inside the house to hide. But her father went to her and said, "Simbegwire, you have found a perfect mother for yourself. One who loves you and understands you. I am proud of you and I love you." They agreed that Simbegwire would stay with her aunt as long as she wanted to.

به يانییهك، سیمبه گویره درهنگ له خه وهه ستا. ئانیتا به سه ریدا
قیژاند کرد: “ئه ی ته مبه ل!” ئه وه سیمبه گویره ی له سه ر ته ختی
نوستنه كه فریډایه خواره وه. لیفه خوشه ویسته كه ی له بزملرێك
گیری کرد و درا.

...

One morning, Simbegwire was late getting out of bed. “You lazy girl!” Anita shouted. She pulled Simbegwire out of bed. The precious blanket caught on a nail, and tore in two.

پوره كه ی سیمبه گویره ی برده وه ملا ی خوی ئه وه خواردنی گهرمی
پیدا و ریگی ی دا كه سیمبه گویره به لیفه كه ی دایکییه وه بخه وی.
ئه وه شه وه سیمبه گویره هه ر گریا تا خه وی لی كه وت. به لام ئه م
گریانه له خوشیان بوو، له بهر ئه وه ی دهیزانی كه پووره كه ی باش
ئاگای لیی ده بیت.

...

Simbegwire’s aunt took the child to her own house. She gave Simbegwire warm food, and tucked her in bed with her mother’s blanket. That night, Simbegwire cried as she went to sleep. But they were tears of relief. She knew her aunt would look after her.

كالتى خۆر ئاوا بوو، سىمبەگوپىرە بەسەر كەوت بۆ سەر دارىكى بەرز
 كە لە نزيك جۆگە لەيەك بوو. لەسەر لقى دارەكە جىگا خەوى خۆى
 چاك كرد. سىمبەگوپىرە بەر لەوہى خەوى لى بکہوى، ھەر گۆرانى
 دەگوت: “دایە، دایە، دایە، تۆ بە جیت ھېشتم. تۆ بە جیت ھېشتم و
 ئىتر نەگەرايەوہ. باوكم چى دىكە منى خۆش ناوى. دایە تۆ كەى
 دىیتەوہ؟ تۆ بە جیتھېشتم.”

...

When it came to evening, she climbed a tall tree near a stream and made a bed for herself in the branches. As she went to sleep, she sang:
 “Maama, maama, maama, you left me. You left me and never came back. Father doesn't love me anymore. Mother, when are you coming back? You left me.”

رۆژى داھاتوو سىمبەگوپىرە دووبارە گۆرانىيەكەى گوتەوہ. كالتىك
 ژنەكان ھاتن بۆ ئەوہى لە جۆگە لەكە جلوبەرگ بشۆن، گوپيان لە
 گۆرانىيەكى خەمناك بوو كە لە بەرزايى دارەكەوہ دەنگى دەھات.
 ئەوان وایان زانى ئەو دەنگە بەھۆى لەرىنەوہى گەلای دارەكەوہیە
 كە با دەیانجولینى، بۆیە بەردەوام بوون لە كارەكەى خۆيان، بەلام
 یەكێك لە ژنەكان زۆر بە سەرنجەوہ گوپى بۆ گۆرانىيەكە پراگرت.

...

The next morning, Simbegwire sang the song again. When the women came to wash their clothes at the stream, they heard the sad song coming from the tall tree. They thought it was only the wind rustling the leaves, and carried on with their work. But one of the women listened very carefully to the song.